

съвсѣмъ листата на всички вишни и сливи въ нашата градина? Ей сега ще видимъ, дали и по тѣхъ нѣма бръмбари.

Днесъ е доста студено, каза професорътъ. Навѣрно бръмбаритѣ сж окоченѣли отъ студа, та лесно ще могатъ да се изтърсятъ отъ дърветата. Опитай се, разтърси тая слива!

Борисъ започна да търси дървото. Отъ него нападаха на земята множество бръмбари. Павелъ започна да ги събира.

— Какво да ги правимъ, татко? попита той.

— Най-добрѣ е да ги дадете на кокошкитѣ. Твърдѣ жално е да се убиватъ живи твари, но сме принесли да направимъ това.

— Какъвъ видъ майски бръмбаръ е той? попита Борисъ.

— Азъ зная. Той е най-обикновенъ видъ, съ черъ гръденъ щитъ, каза Владко. А, не, ето единъ съ червенъ гръденъ щитъ! Той е по-рѣдкъ видъ.

— Ти се лъжешъ, Владко, забѣлѣжи баща му. Майскитѣ бръмбари съ черъ и черенъ щитъ не сж два различни видове, а само случайно отклонение на единъ и сжщи видъ, както напр. има руси и чернокоси хора. Но има, наистина, два различни вида майски бръмбари, които се отличаватъ помежду си съ по-постоянни бѣлѣзи.

— Азъ ги зная, каза Павелъ. Единиятъ видъ има черни крака и крилѣтѣ му сж обточени по края съ тънка черна ивица. Тоя видъ е по-дребенъ и по-подвиженъ отъ другия. Бръмбаритѣ отъ другия видъ иматъ черни крака. Когато рано сутринъ разтърсимъ дърветата, тѣ падатъ като камъне и лежатъ неподвижни на земята съ свити крака.